

HÉTKÖZNAPOK — Csányi bácsi életében

Csányi Ferenc elvtársat, a szegedi I. számú téglagyár párttitkárát telefonon kerestem a minap. Percek teltek el, mire előkerítették, mert a cserépkidást intézte — ez a munkabeosztása. Mivel pedig hosszú sorban álltak a kocskik már kora reggel óta, a beszélgetésre sem jutott idő.

— Erre leginkább csak délután érek rá — jelentette is ki.

Ezért munkaidő után kerestem fel, hogy lássam, miként intézi a párttitkár az élet sok apróbb-nagyobb ügyét.

A reggeli is elmaradt

Egyszerű, hétköznapi dolgokról esett szó. Csányi elvtárs, ez a fehérhajú, ötvenkilencedik életévében járó munkás szerényen még meg is jegyezte.

— Nincs itt semmi különös. Dolgozunk, s ha valami probléma akad, hát igyekszünk elintézni.

Milyen egyszerűen hangzik ez így! Pedig, ha összerakjuk csak néhány nap eseményeit, lüktető képet kapunk a párttitkár sokrétű elfoglaltságáról.

Egik nap, mint mindig, már hat óra előtt kint volt a gyárban. Megkezdte a tég-

Előadás a nemzetközi kérdésekről

A szegedi és járási párt-propagandisták, előadók és aktivisták részére tartott értékes előadást tegnap, kedden délután a Kálvin téri pártszékházban Komjáth Irén, a Társadalmi Szemle szerkesztője. Előadásában mélyrehatóan elemezte a jelenlegi nemzetközi helyzetet, a nagyhatalmak külügyminisztereinek genfi tanácskozását, illetve annak jelentőségét, valamint a német kérdést, a Berlinnel kapcsolatos helyzetet, az általános leszerelés problémáit, az afrikai és a távolkeleti eseményeket.

la és a cserép kiadását, ami nagy felelősséggel járó munka. Szokás szerint sokan voltak anyagért, még reggelizni sem volt ideje, de már kora délelőtt egyéb ügyben is keresték. Az egyik üzemi munkás fordult — mint utolsó mentővívő — a pártszervezethez. Súlyos fegyelmi vétségéért el akarták bocsátani. Csányi elvtársnak fogadkozott, hogy megváltozik, helyrehozza a hibáját, csak most ne küldjék el. A párttitkár hosszasan elbeszélgetett vele, s úgy látta, hogy őszinte a megbánása. Közben meg is pironagta, de azért közbenjárt az ügyében. Az esethez tartozik, hogy az illetővel tettek még egy próbát, s azóta megbecsüli magát.

Problémák intézése

Nemsokára a lerakóasszonyok, Szöllősiné és Feketének keresték.

— Csányi bácsi — mondták, mert így szólítja mindenki az üzemben — segítsen már rajtunk. Nem kapjuk meg a jogos darabért a cserépek után... Ezután részletesen előadták panaszukat. Ezt is meg kellett hallgatni, majd intézkedni, ami sok utánajárást, vizsgálatot jelentett, s bele sem fért egy napba. De az eredmény meglett. A lerakóasszonyok most már 9,50 forintot kapnak ezer cserép után, a korábbi 5,30 helyett.

Még délelőtt maga is megkeresett több dolgozót. Nem szokta várni, hogy csak azok jöjjenek hozzá. Elnézett a bagerhez, a nyersanyaggyártáshoz, a beszállókhoz: hogyan halad a munka, nincs-e valami hiba. Közben egyik-másik fiatalal, Magyar Jánosnal, Matuszka Istvánnal is elbeszélgetett. Ők a lendő ifjú kommunisták, mert Csányi elvtárs mostanában a KISZ-szervezet megalakításán munkálkodik. Ezt pedig nagy körültekinté-

teliséssel intézi, s a számbajövő ifjúmunkásokat maga is segíti a fejlődésben, öntudatuk erősítésében.

A munkában töltött délelőttök még sok egyéb problémát is felvetettek. Csikós István és Matuszka István például azt jelentették, hogy nem jó a váltó, baj van a csillék vontatásával. Az ü. b.-titkárra a szakszervezeti választásokról, a telepvezetővel a munkások bejelentéseiről, s egyéb üzemi problémákról tanácskoztak.

A „második” műszak

Lám, a szürke hétköznapi eseményeknek felidézése tettek csokrát adja. Pedig a téglagyár párttitkárának a napja még nincs befejezve ilyen és hasonló ügyek intézésével. Amikor lejár a munkaideje, következik a „második műszak”. Üzemi munkájának adminisztrációját ekkor intézi, mert napközben a párttitkári teendők sok időt elvetnek tőle. Most kerül sor egyéb szervezeti feladatokra is. Rövid feljegyzéseket készíti tapasztalatairól, taggyűlésre készül, átnézi a folyóiratokat, elintézi a levelezést — vagy éppen értekezletre megy. Bizony, este lesz, mire hazaér. S ez kisebb-nagyobb változattal napról napra így történik. Ezernyi gond, tennivaló nehezíti a vállára. Miért vállalja? Ezt is megmondta búcsúzóul:

— Szeretem a munkástársaimat és a pártot. Már több, mint harminc éve veszek részt a munkásmozgalomban. Tudom, hogy az eszme útmutatásával igazán boldog világot teremtünk...
(Kolozsár)

Szavá tesszük

Májusra az emberek mind rendbehozták házukat, elvégezték a tavaszi nagytakarítást — lezajlott már a tisztasági hónap is. Eppen ezért különösen sérti a jóízű emberek szemét, hogy Szeged központjában, a gyönyörű Széchenyi téren sajnos igen piszkosak a szobrok, melyek pedig a nép egy-egy nagy alakját hívatották dicsőíteni.

A tiszta szobrokért kérjük, hogy intézkedjék az I. kerületi tanács.

Szabadtéri MOZAIK

Állandó sétahajó ● Repülősszekötetés a Balatonnal ● A televízió helyszíni közvetítése

A szegedi és vidéki közönség számára már eddig is számos érdekes szórakozási lehetőséget dolgozott ki a városi tanács idegenforgalmi hivatala. Most azonban híre jött, hogy néhány újabb terv megvalósítása elől elgördítették az akadályokat. A Szegedi Szabadtéri Játékok idejére a MAHART egy gyorsmozgású, kényelmes és modern, csavarmeghajtású sétahajót bocsát Szeged rendelkezésére. A hajó nemcsak a várost érintő Tisza-szakaszon közlekedik majd, hanem a kiránduló csoportokat elviszi a távolabbi szép kirándulóhelyekre is.

A hajó még a játékok megkezdése előtt, július 22-én Szegedre érkezik.

A szabadtéri játékokra Szegedre érkező vidékieknek többek között azzal kedveskedik majd az idegenforgalmi hivatal, hogy lehető-

seget nyújt számukra távolabbi kirándulásokra is. A MALEV-vel történt megkezdés értelmében a játéktételek idején közvetlen légiösszekötést teremtnek Szeged és Siófok között, hogy az érdeklődőknek innen is alkalmuk nyíljon rövid, egy napos balatoni tartózkodásra.

A gép a tervek szerint a reggeli órákban indul, s egyórás repülés után érkezik meg a Balaton mellé. Visszatérését úgy szervezik meg, hogy a szabadtéri előadásokra visszaérkezzenek az utasok.

A tervezett részvételi díj még nem végleges, de igen előnyösnek ígérkezik.

Az országos hírközlő és propaganda szervezetek úgy készülnek a Szegedi Szabadtéri Játékokra, mint az idei nyár legvonzóbb, legmonumentálisabb hazai kulturális eseményére. Ennek meg-

Kis Brüsszel és Genf BUDAPESTEN

TIZENEGY NAPON ÁT

őmlött az érdeklődők áradata Budapestén az ipari vásárra. A hazai és külföldi gyártmányok, árucikkek ezidei hatalmas bemutatóját több mint egymillió látogató, köztük kétszáz ezer vidéki és másfél ezer idegen üzletember kereste fel.

Az első és második világháború előtt oly hírneves budapesti ipari seregszemlék legjobb hagyományait sikeresen ápoló ez évi ipari vásár nemcsak méreteiben volt a legnagyobb a felszabadulás óta, hanem színvonalával, ötletességével, színészségével maradandó élményt jelentett mindenkinél, elismerést váltott ki hazai, keleti és nyugati szakkörökben egyaránt. Hatalmas tömeg szorongott — zsúfolódott reggeltől késő estig a szovjet, a kínai, a lengyel, a csehszlovák, a keletnémet, a bolgár, a jugoszláv, az angol, az osztrák pavilonokban, a magyar állami, helyi- és szövetkezeti ipar termékeit befogadó hatalmas csarnokokban és tekintette meg az ott kiállító 270 külföldi, valamint 870 magyar vállalat legszebb gyártmányait.

AZ ÉLMÉNY IZGALMA

még ott él a vásárból hazatérők szemeiben és Budapest összes kerületeiben, az ország különböző részein, Záhonytól Szegedig, Berettyóújfalutól Sopronig pedig nagyon sok városban, faluban munkatársak társaságában, meghitt családi körökben kis, csak az érdeklődés szervezte »újságoló gyűlések« alakulnak most, ahol a ZIL 111 gépkocsitól a csukaorrú cipőig, töviről-hegyre megvitatnak mindent, amit az ideai Budapesti Ipari Vásár nyújtott országok-világnak.

Aki az ipari vásáron néhány órára nemcsak a szeméit, hanem a füleit is alaposan kinyitotta, az a látottak, de főleg a helyszínen óráról órára, újra, azonosan és hangosan kialakuló közvélemény alapján nagyjából már előre felsorolhatja ezeket a »beszámoló« gyűlésecskéken elhangzóakat. A látogatók beszélnék a Szovjetunió hétmérföldes léptekkel haladó gyárparáról, amelyet a bemutatott remek, nyolcüléses, izléses Szirály személygépkocsi, az új Moszkvics-Univerzalnij autó, az új vonalú tehergépkocsi, az univerzális traktorok és más gépek reprezentáltak eredményesen. Külön megle-

petést jelentett mindenki számára a népi Kína bemutatkozása. Sokan hallottunk már terebélyesedő ipari radikalizmáról, de hogy annak üteme ilyen erős, nemigen tudtuk idáig. A hagyományos, lehelletfinom kínai elefántcsont faragványok, az ómló brokátok, bársonyok mellett a csepeli esztergályos számára is nagy újdonságot jelentő precíz szerkezetű gépek sorakoztak a kínai pavilonban, igazolva, hogy a népi kohók százereinek tüzenél korszerű gépcsodák is születhetnek.

Lengyelországot is tipikusan nyersanyagot, illetve félkészárut exportáló országnak ismerték korábban az újságolvasó. Lám, most 35 méteres daruval, új Warszawa gépkocsikkal; Bulgária pedig hasonlóan kitűnő elektromos hűtőgépekkel; az NDK a várva-várt Trabant kiskocsin kívül elektromechanikai berendezésekkel, atomfizikai műszerekkel mutatkozott be, tanújelét adva iparának egyre ívelő fejlődéséről. Csehszlovákia a nyugati országok hasonló típusait lepipáló Skoda Felicia sportkocsija a második sztarja volt a vásárnak és bizonyítéka a csehszlovák ipar további fejlődésének.

ÖRVENDETES, hogy mind-

ezeket a nyugati államok hasonló gyártmányaival összehasonlítva lehetett megállapítani. A kölni Ford, az ugyancsak nyugatnémet Mercedes-Benz, a Magirus, a francia Renault, az angol Morris-művek és sok olasz, belga, holland cég gépei szolgálták összehasonlítási alapot a helyszínen. Kis Brüsszel alakult ki e napokban a budapesti Városligetben, ahol szocialista és nyugati országok vetélkedtek egymással, hogy ki nyújthat többet izlés, minőség tekintetében. És ez a budapesti Brüsszel — több mint egymillió ember a tanú rá — ugyanolyan sikert hozott a keleti országok számára, mint nyáron az Atomium-mal védjegyzett világkiállítás.

Vigyázzunk arra, nehogy a túlzó nemzeti öntudat beszálljon belőlünk, amikor beszégetünk, hogy a budapesti kiállítás a magyar ipar fejlődését is méltóan visszatükrözte. A nehézipar az elmúlt év eredményeit, exportképes termékeit és egész exportképességét mutatta be jelentős sikerrel. Mélyfűró berendezéseink, villamoszerelvényeink, gyógyszeripari termékeink, szerszámgépeink, műszereink nemcsak a szakemberek, hanem minden vásárlatótató tetszését megnyerték.

Abban a hatalmas »gépkocsirevűben«, amit az ideai vásáron a keleti és nyugati vállalatok kialakítottak, bizony szintén primadonna volt a bemutatott halvány rezeda-zöld karosszériás, rózsaszín üléses magyar IKARUSZ 303-as »buszállom«. Még az »okos« és »sokszor cinikus pesti sofőrök is sorbaálltak, hogy beülhessenek a busz új megoldásokat rejtő motorjába. A MOGÚRT által bemutatott speciális túzoltó-cement, és egyéb áruszállító »tehergépkocsi« ugyancsak álltak a versenyen a hasonló nyugati típusokkal.

Könnyűiparunk is okult a múlt évi bírálatokból. Impozáns pavilonnal, izléses árucikkal rukkolt ki. A sorozatos külföldi tapasztalatcsere és a világkiállítás hatása látszott a bemutatott textilanyagokon, ruhamodelleken, cipőkön. A vásáron a legnagyobb tömörülés a szovjet »Sirály« gépkocsi és a magyar könnyűipari pavilon bűtörülkei előtt volt. Új vonalú, könnyű, derűs összehatású, a poliészter-lakkal bevont »konyha- és szobaberendezések« nemcsak a Minisztertanács elnökének tetszését

nyerték meg, hanem a vásáron megforduló sok fiatal pár első is jegyezte naptárjában: 1960 első felében ilyen típusból vásárolunk.

EGYMILLIÓ EMBERNEK

bizonyította a Budapesti Ipari Vásár, hogy micsoda erő szunnyadnak az új, a mi magasabb fokú társadalmunk méhében. A szocialista rendszer szinte viharos tempójú műszaki fejlődést eredményezett a Szovjetunióban, amely a kommunizmus építésének megkezdésekor sorozatosan szputnyikkal és Sirály gépkocsikkal lepi meg a világot. A szocialista gazdaság ereje ipari nagyhatalomná emeli a világ legnagyobb államát: Kínát, amely korábban századokkal maradt el az általános fejlődéstől. A viszonylag kisebb országok — Lengyelország, Csehszlovákia, az NDK, Románia, Magyarország, Bulgária — ugyancsak »nagyok« lehetnek iparukban, gyártmányaik színvonalában a szocializmus adottságainak kihasználásával.

A hatalmas fejlődést a szocialista tábor népeinek politikai, gazdasági összefogása, egymást kölcsönösen támogató segítése, jól átgondolt munkamegosztása is lehetővé teszi. A szovjet tervező, a szovjet munkás több figyelmet fordíthatott egy-egy Sirály megalkotására, mert az IKARUSZ típusú autóbusszok tervezése, létrehozása például a magyar mérnökökre, munkásokra hárult. A csehszlovák üzemek remek Zetor-traktorokat készíthettek, azért, mert más feladatokat az NDK, Lengyelország gyárai vettek át. A KGST kereténél között létrejött új típusú, magasfokú gazdasági, műszaki, tervezési, profilírozási együttműködés eredménye és hatása a Budapesti Ipari Vásár minden szocialista pavilonjában észrevehető volt.

A szocialista országok által bemutatott könnyűipari gyártmányok, közszükségleti cikkek választékának gazdagsága, színvonala, minősége arról beszélt, hogy ezekben az államokban a termelés, a műszaki haladás nem öncélú, hanem elsősorban a dolgozó tömegek életszínvonalának emelésére, anyagi és kulturális igényeinek kielégítésére szolgál. A szovjet pavilon Leningrád fényképezőgépe (amely egyébként Mikojan amerikai látogatása alkalmával az USA-ban is újdonsággként hatott), a különleges kínai szőnyegek, a lengyel építőipar a lakásépítést megkönnyítő betonlemezei, a csehszlovákok perkenkét 1600 cigarettát gyártó gépcsdája, a magyar »gyűrhetetlen« ruhaanyagok egyformán biznyságai és törekvéseknek.

VEGÜL, de nem utolsó-

sorban a Szovjetunió és az egész szocialista tábor béke-törekvéseinek újabb bizonyítéka, valóságos békeakciója volt a Budapesti Ipari Vásár. A szocialista országok pavilonjaiból szinte messze sugárzott: ezek a népek csak így, a békés alkotómunka lábában kívánának élni, s alkotóképességüket, fantáziájukat, minden gondolatukat a béke szolgálatába akarják állítani. A verseny elől nem térnek ki, de elsősorban az együttműködésben, a műszaki eredményekben, a színvonalban, az izlésben akarnak versenyezni a más gazdasági rendszerben élő országokkal.

Tehát egy kicsit Brüsszel, de egy kicsit Genf is volt ez az ideai, élménydús Budapesti Ipari Vásár. Genf azért, mert ismét alkalom volt újabb olajját tenni egy nemzetközi találkozó asztalára.

N. L.